

bruger altsaa 25 Tdr. Kul og tjener paa dem 3 Kr. 50 Øre aarlig. Han forbruger endvidere 140 Pd. Petroleum, hvorpaa han tjener 2 Kr. 80 Øre, 50 Pd. Ris, hvorpaa der tjenes 2 Kr., 50 Pd. Kaffe, hvorpaa der tjenes 3 Kr., 200 Pd. Salt, hvorpaa der tjenes 1 Kr. 60 Øre, 25 Pd. Vognsmørelse, hvorpaa der tjenes 50 Øre. Han tjener ogsaa noget mere end Husmanden paa Værktøj samt paa Maskiner. Dem køber han jo ikke hvert Aar, saa Indtægten heraf maa fordeles paa flere Aar, altsaa 2 Kr. aarlig. Paa Manufakturvarer tjener han 3 Kr. I alt har han paa Toldloven en Fortjeneste af 18 Kr. 40 Øre. Men hans Forbrug af de Varer, hvor Skatten forhøjes, er ogsaa større end Husmandens og Landarbejderens. Han bruger 20 Pd. Tobak, det bliver 3 Kr. 20 Øre Merudgift. (*En Stemme:* Det er for lidt Tobak.) Dette her er ikke noget tænkt Eksempel, det er Realiteter, tagne ud af Regnskaber. En Mand mellem en hel Mængde andre er tagen ud af Brugsforeningens Bøger, det er Gennemsnittet, her er Tale om. Han bruger 80 Potter Brændevin, hvilket giver en Merudgift af 12 Kr. 80 Øre. Han faar ogsaa nogen Forhøjelse paa Frugter. Jeg mener dog, at Skatten her er for lille. Flertallet i Toldudvalget skulde ikke have været saa om, navnlig over Sydfrugter. — Han køber ogsaa en Flaske Vin, og endelig bruger den vedkommende en Del Cigarer. Derved faar han 2 Kr. mere i Told end hidtil. Han faar altsaa en ny Toldbyrde paa 18 Kr. Han har vundet i alt 40 Øre om Aaret.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 3dje Valgkreds (Køedt) var meget imod de direkte Skattelove, fordi de ramte de smaa Hjem. Det oplystes under Forhandlingerne, hvad der ogsaa holder Stik, at Formue- og Indkomstskatten slet ikke vil ramme disse, og der følger med dem en Nedgang i Kommuneskatten. Man vil i Virkeligheden komme ret højt op, inden Folk blive ramte deraf. I Kjøbenhavn og Købstæderne ville de Smaahjem, der blive ramte, have en Indtægt af mellem 5—6,000 Kr. aarlig. Da det ærede Medlem, navnlig af den ærede Ordfører, blev oplyst om, hvorledes det hænger sammen med dette om de smaa Hjem, sagde han, at den hele Gevinst betød ikke ret meget; det gav ikke mere end 3 Høns pr. Td. Hartkorn. Det var dog noget. Men efter det Regnestykke, som jeg har opført, hvor Gaardmanden tjener 40 Ø. om Aaret, vil jeg sige, at her bliver der ikke en Gang en Høne til ham. Nej, Stillingen er den.

at 8 saadanne Gaardmænd maa slaa sig sammen om at holde en Høne, og hvor skulde de fodre den? Det er Landarbejderne og Husmændene, der maa spæde til, for at Gaardmændene paa Landet kunne have denne Andelshøne. Jeg tror ikke, at vore Gaardmænd paa Landet ere saa fedtede, at de 8 i Fællesskab ville holde en Høne, der skal gaa i Husmandens Korn, for at de kunne faa Udbyttet af Hønen.

Jeg tror, at den Taktik, de Herrer moderate arbejde for, er forfejlet. Vi Venstrømænd sidde ikke her som Repræsentanter for en Proprietærklasse eller de velstillede Folk i Samfundet; men fuldt saa meget som de Herrer Socialdemokrater sidde vi som Repræsentanter for Landarbejdere, Husmænd og Gaardmænd ude paa Landet, og vi ville ikke have disse Folk lagdelte. Vi, der selv ere fødte ude paa Landet, vide, hvorledes Stillingen er. Vi have siddet paa Skolebænk sammen, baade Gaardmands, Landarbejderes og Husmands Børn, vi gik til Præsten sammen, nød vore Glæder og vort Arbejde sammen, vi sad sammen ved Maaltiderne og gik sammen ved Arbejdet. Da vi fik Valgretten, kørte vi sammen til Valg og stemte sammen. Gaardmændene kørte for Landarbejderne, de havde fælles Interesser. Det er det, vi ville, de skulde blive ved at have, og den Politik, der begynder at lave vort Skattevæsen saaledes, at Befolkningen lægdes og ligesom skyder Landarbejderne og Husmændene fra sig og siger: Nu skulle I betale en Andelshøne for os andre, den Politik er daarlig Politik og faar ikke Venstres Tilslutning. Derfor ere vi Modstandere af en Brændevinsskat i Forbindelse med denne Toldlov. Vi synes ikke, at Toldloven er daarlig. Vi have hidtil stemt for den og ville stemme for den fremdeles og kunde stemme for den et langt Stykke Vej endnu, selv om det ikke lykkes at faa den igennem i en saa god Skikkelse, som vi ønske, at den skulde have. Vi ere villige til Indrømmelser, men vi ville ikke købe den for en Skat paa 5 Millioner, der, det kommer man ikke bort fra, vil falde paa de Samfundslag, jeg før nævnte. Var jeg med til det, kunde jeg ikke se mine Landarbejdere frit i Øjnene, naar jeg kom hjem. Derfor er det, at Brændevinsskatten ved denne Lejlighed sidder saa haardt hos Venstre, og derfor er det, at Venstre ikke er villig til at give den.

Men hvad tilsigte de Herrer moderate med denne Sag? hvad ønske de at faa ud af den? Det forstaar jeg ikke ganske. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te